

Bo - že, Ty jsi v Sy - nu svém
 mne vy - vo - lil od vě - čno - sti.
 Se - šli z trů - nu své - ho sem,
 v čem k spa - se - ní ne - mám do - sti,
 rač mi da - ry Du - cha přá - ti,
 a tak bu - du vše - cko mí - ti.

2. Ach, znám mrtvý život svůj / k vykonávání dobrého, / Duchu svatý, Bože můj, / sprav mne znovu zrozeného, / neb tělo mé zkažené jest / a nemůže k spasení vést.
3. Světlo, zažeh temnou noc / mého bludného myšlení. / Zruš bezbožnost skrz svou moc, / drž můj rozum v svém řízení, / abych já se s ochotností / od Tebe učil moudrosti.
4. Srdce čisté stvoř mi sám, / jež by Tě v paměti mělo, / a že ještě hříchy mám, / toho bolestně želelo. / Však po smutku jak nejspíše / uveď mne v slávu Ježíše.

BOŽE, TY JSI V SYNU SVÉM

---

5. K tomu žádám to troje: / víru, lásku a naději! / Pomoz mi, při mně stoje, / ať mne zlí rmoutit nesmějí. / Dopřej pokory, radosti, / pokoje, v kříži tichosti.
6. Dej, co sluší mluvit, / někdy také i mlčeti, / dej se právě modlit, / pomoz mi kříž můj snášeti. / Dej spasitelně zemřítí / a dědictví v nebi mítí.

---

*Stvoř mi, Bože, čisté srdce,
obnov v mém nitru
pevného ducha.
Panovníku, otevři mé rty,
ať má ústa hlásají
tvou chválu.*

Ž 51,12.17